

maatte kunne sige sig selv, at nogen anden Vej var der ikke at gaa. For øvrigt vil en Rationering alene ikke være tilstrækkelig til at sikre Smaafolk Smør, naar Smørret koster 2 Kr. Halvkiloet, og jeg kunde nu meget vel gøre Forberedelse til en Eksamination af det ærede Medlem og spørge ham, hvad han tænker sig yderligere gjort for virkelig at sikre Smaafolk den Andel, som de efter Ernæringsfysiologernes Krav skal have i den forhaandenværende Smørmængde. Men jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem skal svare derpaa; jeg er særdeles tilfreds, hvis det ærede Medlem, naar Tiden kommer, vil stemme for det Forslag, jeg agter at stille desangaaende.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Jeg maa bestemt tilbagevise den Kritik, som er fremkommet bl. a. fra den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til Offentliggørelsen af vort Svar. Det er et offentligt Anliggende, der her er Tale om. Et Sautykke, givet af Finansudvalget, skal træde i Stedet for, hvad der ellers burde vedtages ad den almindelige Lovgivnings Vej, og det er da fuldkommen naturligt, at man overfor Offentligheden meddeler sit Svar og navnlig meddeler det Forbehold, som er knyttet til Svaret. At det ikke var overflødigt at gøre dette, fremgaar jo bedst af, at den offentlige Meddelelse, der fremkom fra anden Side, ikke gav nogen korrekt Fremstilling af Forholdene. Den siger nemlig, at alle Grupper har givet deres Tilslutning, men vi gav kun vor Tilslutning paa et ganske bestemt Vilkaar, et Vilkaar, om hvis Opfyldelse vi jo først kunde blive forvisset gennem en nærmere Forhandling. Jeg finder, at det vilde have været det eneste korrekte af den højtærede Indenrigsminister, da han havde modtaget det Svar fra Partiet Venstre, at samle Finansudvalgets Medlemmer til et nyt Møde og der forklare, hvilke Foranstaltninger han da mente, der kunde træffes, som virkelig vilde sikre det Formaal, som Venstre har ment burde sikres. Det undlod imidlertid den højtærede Indenrigsminister og erklærede, at samtlige Partier havde givet deres Tilslutning. Nej, det var ingenlunde overflødigt, at vi offentliggjorde vort Svar, hvad ogsaa Forhandlingerne i Dag viser.

Hvad angaar den lange Fremstilling, den højtærede Indenrigsminister her har

givet af, hvorledes han mener at naa det Formaal, vi har ønsket skulde naas, saa er det en Forklaring, som ikke blev givet paa samme Maade indenfor Finansudvalget — paa ingen Maade. Jeg tror, jeg kan faa Medhold hos mine Partifæller i Finansudvalget i, at en saadan Fremstilling ikke blev givet af Indenrigsministeren. Maaske der fremkom korte Antydninger, men ingenlunde en udførlig Fremstilling, der dækker den, vi har hørt i Dag. Jeg nærer den Opfattelse, at det, som Indenrigsministeren har fremført i Dag, ingenlunde vil være tilstrækkeligt. Det garanterer ikke i mindste Maade, at Formaalet naas, nemlig, at det ikke bliver et forholdsvis Mindretal, som lægger Beslag paa denne Smørmængde, men at der virkelig kan blive $\frac{1}{2}$ Pund Smør til hver. Det er ikke rigtigt, at dette Spørgsmaal ikke blev berørt i Finansudvalget. Der blev udtrykkelig stillet det Spørgsmaal: hvad vil Ministeren gøre for at sikre, at enhver kan faa det halve Pund Smør? Men der blev ikke af Ministeren givet nogen fyldestgørende Redegørelse derfor.

Indenrigsministeren (Rode): For at bruge det ærede Medlem fra Æbeltofts (N. Neergaard) Udtryk maa jeg bestemt tilbagevise den Paastand, at jeg skulde have udtalt mig imod Offentliggørelse af Svaret. Jeg har sagt, at jeg føler mig brøstholden ved, at man kaster et Svar ud om en Sag, der endnu er Genstand for Forhandling, og paa et Tidspunkt, hvor det, som Svaret drejer sig om, nemlig selve Forespørgselen, ikke er blevet bekendt. Jeg tror ikke, Partierne i Rigsdagen staa sig ved en saadan Fremgangsmaade. Jeg tror, de staa sig ved, at man tilendebringer Forhandlingen, og at man, naar Ordningen er truffet, offentliggør, hvad man finder rigtigt. Nu blev jeg aldeles pludselig, uden noget som helst Varsel, underhaanden gjort bekendt med, at Venstre havde sendt sit Svar ud. Det var aldeles ikke faldet mig ind, at dette vilde ske, og det maatte selvfølgelig indvirke paa min Opfattelse af Partiets Stilling i det hele. Hvis det ærede Medlem fra Æbeltofts Udtalelse er saaledes at forstaa, at hans Parti ikke har givet Tilslutning til den trufne Ordning, ja, saa maa Partiet altsaa staa udenfor at have Andel i eller Ære for, at det lykkedes i Gaar at standse det, som vilde have fremkaldt Panik og Uro i Befolkningen. Jeg tror imidlertid ikke, at dette er Partiets Ønske, og jeg opfatter derfor Sagen saaledes, at Partiet giver en virkelig Til-